

ikke er gjort noget for at sikre disse Ky-ster. Den Underskyning og Nedstyrning, der finder Sted, medfører, at alt det nedstyrtede vaskes ud i Isefjorden til Ødelæggelse af Sejladsen og fortsat Ødelæg- gelse af Havnene i den nordlige Del af denne Fjord. Der er den Vanskelighed ved at faa disse Forhold ordnede, at Spodsbjerg saavel som de nærmest liggende Dele af Vand og Land sortere under 5 forskellige Ministerier. Selve Spodsbjerg Pynt hører, saavidt jeg ved, under Finansministeriet, Fyrtaarnet under Marineministeriet, nogle gamle Skanser fra 1807 under Krigsministeriet, det Fiskeri, der fore- gaar, hører under Landbrugsministeriet, og Fiskerihavnen under Indenrigsministe- riet. Dette indviklede Forhold synes at medføre, at hverken den ene eller den anden af disse meget ærede Autoriteter har Lyst til at gaa i Gang med at fore- tage en Undersøgelse af dette Forhold. Jeg vil anbefale, at en saadan Undersøgelse bliver foretaget.

Jeg er den højtærede Krigsminister erkendtlig for hans Imødekommen over for Spørgsmaalet om en Forbedring af de menige Soldaters Løn, og jeg vil da i For- bindelse dermed udtale det Ønske, hvis man gaar til en Ændring af dette For- hold, hvad jeg gerne skal være med til, at man da har sin Opmærksomhed henvendt paa, at det bliver en fuldkommen Ændring af de gældende Lovbestemmelser, saaledes at man kan komme bort fra den generende Postering af Udbetaling af Løn til Under- korporaler og menige, som er en Følge af, at Tillæg til disse er opført paa § 26 VII, 4, en Posteringsmaade, der er generende for Administrationen og Regnskabsførelsen saavel som for Revisionen. — Sluttelig skal jeg saa udtale min Paaskønnelse af Krigs- ministerens Udtalelser over for de Spørgs- maal, der ere rejste saavel af mig som af andre ærede Medlemmer om forskellige mindre Uregelmæssigheder ved Militæret, som for øvrigt, saavidt jeg ved, alle ere af en saadan Natur, at vi kun behøve at gøre opmærksom derpaa for at se disse Forhold rettede. Det har i hvert Fald ikke fra min Side, og vistnok heller ikke fra andre ærede Medlemmers, været Hensigten paa dette Omraade at udtale noget, der skulde være generende for Krigsbestyrelsen, lige saa lidt som for Hæren. Som et Vidnes- byrd om, at vi ogsaa kunne udtale Aner- kendelse, naar der gøres noget tiltalende og smukt, skal jeg minde om en Begiven- hed under den sidste Kantonnementsøvelse. Da en Artilleriafdeling passerede en gam-

mel Mand, om hvem man fik at vide, at han var Veteran, Artillerist fra 1848, gjorde man Holdt og lod Musikken blæse til Ære for den gamle Kammerat. Jeg finder det smukt, og det kan godt mindes ved Siden af alt det andet.

Konseilspræsidenten (Hørring). Inden jeg gaar over til at besvare de særlige Forespørgsler, der ere rettede til mig, skal jeg tillade mig at fremføre et Par Ord angaaende det store Spørgsmaal om Anven- delsen af den halve Million til Afhjælpning af Mangler ved Søbefæstningen. Da jeg i Lørdags tog Ordet angaaende denne Sag, søgte jeg først og fremmest at imødegaa den Paastand, der var fremkommen, saavel fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) som fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) om, at man kunde afgøre dette Tilfælde efter almindelige Regler og naturligvis afgøre det saaledes, at Afgørelsen gik Ministeriet imod. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds henviste til Grundlovens § 49 og mente derudfra at kunne godtgøre, at Regeringen havde handlet mod Grund- lovens klare Ord. Og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds opstillede den Sætning, at naar Regeringen havde forbrugt et Beløb paa forventet Tillægs- bevilling og ikke kunde faa Rigs- dagens Sanktion med Hensyn til Bevillingen, havde den at gaa sin Vej, derom kunde der ikke være nogen Tvivl. Det var disse to almindelige Sætninger, almindelige Regler, som jeg søgte at imødegaa, og jeg tror ikke ganske uden Held. Jeg holdt paa for mit Vedkommende, at naar et saadant Tilfælde foreligger som dette, at en Rege- ring har brugt et Beløb paa forventet Tillægsbevilling, men ikke kan faa Rigs- dagens Sanktion derpaa, maa dette Til- fælde bedømmes ganske for sig efter et Skøn over Forholdenes Beskaffenhed, og det var da i Forbindelse dermed, at jeg saa kort, som jeg kunde gøre det, frem- hævede samtlige de Momenter, om hvilke jeg mente, at der kunde blive Spørgsmaal i Bedømmelsen af dette Forhold. Nu har det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) i Dag fremdraget en Del af disse Momenter, men fremdraget dem saaledes, at han kalder det en Række Undskyldninger, som jeg skulde have fremført for, hvad jeg havde gjort. Det er imidlertid ikke rigtigt, jeg har ikke fremført en saadan Række Undskyldninger. Min Stilling til denne Sag har fra Begyn-